A. Varování před katastrofou.

- Během prvních generací lidstva vzývali Šétovi potomci jméno Boha, ale potomci Kaina ne (1. Mojžíšova 4:16, 26). Už v sedmé generaci existoval výrazný rozdíl mezi oběma skupinami: Lámech byl násilnický a polygamní; ale Henoch chodil s Bohem (1. Mojžíšova 4:19.23; 5:22).
- Od té chvíle se vše rychle zhoršilo. Synové Boží (potomci Šéta) se oženili s dcerami lidí (potomky Kaina) a odvrátili se od Boha, protože "každý výtvor jejich mysli i srdce byl v každé chvíli jen zlý" (1. Mojžíšova 6:1-5).
- Z tohoto důvodu se Bůh rozhodl zničit hříšné lidstvo (1. Mojžíšova 6:6-7). Ale než tak učinil, dal jim šanci opustit hřích a být spaseni skrze svého proroka: Noéma, hlasatele spravedlnosti (1. Mojžíšova 6:8.11-14; 2. list Petrův 2:5).

B. "Matka v Izraeli".

- Po smrti Jozue a starších, kteří ho následovali, se lid Izraele zkazil a Bůh jim musel odebrat svou ochranu (Soudců 2:7.11-15).
- V tomto období Bůh pomáhal svému lidu dvěma způsoby: poslal proroky, aby se pokání vykonali (Soudců 6:8-10); a poslal jim soudce, aby je zachránili (Soudců 2:16). V Deboře se obě funkce spojily (Soudců 4:4).
- Debora předala generálu Bárakovi Boží rozkaz: osvobodit Izrael od Jabinu a porazit Siseru (Soudců 4:6-7). To bylo vojensky nemožné, ale Debora neváhala předat zprávu a podařilo se jí přimět Báraka, aby přijal poslání a vedl lid (Soudců 4:8-10).
- Po impozantním vítězství Izraele obrátili Debora a Bárak pohled lidu k pravému Osvoboditeli, který jim dal vítězství. K tomu společně zpívali píseň chvály Bohu za své velké vysvobození (Soudců 5:1-2).

C. Výzva k pokání.

- Navzdory božskému úsilí bylo období soudců charakterizováno neustálým opakováním hříchu (Soudců 2:18-19). Založení Davidovské monarchie se zdálo tento trend omezovat, ale brzy se Izrael rozdělil a jeho králové (zejména v severním království) vedli lid k odpadlictví.
- Za vlády krále Achaba byl Elijáš jediným Božím prorokem, zatímco Jezábel udržovala 850 proroků Baala a Ašéry (1. Královská 18:19).
- Když Elijáš požádal lid o pokání, neodpověděli (1. Královská 18:21). Po velkém zázraku lidé nakonec přijali Boha (1. Královská 18:39).
- Stejně jako moderní Eliáš je naším posláním volat k pokání ve světě, který Boha popírá.

D. Naděje ve vyhnanství.

- Bůh poslal mnoho proroků do severního království – Izraele – ale ti se nečinili pokání. Nakonec musel povolit Asyřany, aby je vyhnali (2. Královská 17:5-6).
- Jižní království – Judsko – zůstalo více či méně věrné Bohu, ale kvůli svým hříchům museli být také odvedeni do vyhnanství v Babylónu (2. Paralipomenon 36:20).
- Od počátku národního odpadlictví období soudců až do babylonského vyhnanství uplynulo osm století. Jak trpělivý je Bůh s hříšníkem! (Nehemjáš 9:30).
- Ale ani v exilu Bůh nezapomněl na svůj lid. Tam také poslal proroky jako Ezechiela a Daniela. Když se lidé obrátili zpět k Bohu, přivedl je zpět do Jeruzaléma (2. Paralipomenon 36:22-23).

E. Prorok pro dobu čekání.

- Ježíš Janovi zjevil příběh nástupce izraelského lidu jako Božího vyvoleného lidu: křesťanské církve (Zjevení 1:1). Tento příběh ukazuje církev, která stejně jako Izrael odpadla, a také ukazuje skupinu věřících, kteří zůstanou věrní až do konce časů.
- Propletené vizemi soudu a zkázy, Zjevení nám dává slova naděje, která povzbuzují Boží syny a dcery, aby zůstali věrní.
- Jan napsal, že až se Ježíš vrátí, vítězové budou mít místo v Novém Jeruzalémě, hlavním městě Nové země, kde budeme žít navěky bez nemoci, smrti nebo bolesti (Zjevení 21:1-7).
- V těchto posledních dnech nám Bůh také poslal prorokyni, aby rozšířila naše poznání o událostech, které se budou stát, a aby nám pomáhala a vedla nás v našem křesťanském životě.

PŘÍLOHA: HISTORICKÝ VÝVOJ ELLEN G. WHITEOVÉ

Prorocká služba Ellen G. Whiteové trvala více než 60 let. Skrze ni Bůh posílal různé vize a poselství, která se postupně měnila podle potřeb vznikajících v začínající Církvi adventistů sedmého dne.

- 1844–1863. Po velkém zklamání povzbuzovala a utěšovala věřící
- ± 1863–1869. Prosazovala pro-zdravotní reformu
- ± 1870–1879. Pomáhala rozvíjet adventistický vzdělávací systém
- ± 1880–1900. Vyvažovala adventistickou teologii na základě ospravedlnění
- ± 1901–1903. Podílela se na reorganizaci denominační struktury